

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону про внесення змін до статті 263 Кримінального кодексу України (щодо посилення відповідальності за носіння, зберігання, придбання, передачу чи збут вибухових речовин або вибухових пристроїв) (реєстр. № 7413 від 19 грудня 2017 року)

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 17 січня 2019 року (протокол № 76) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до статті 263 Кримінального кодексу України (щодо посилення відповідальності за носіння, зберігання, придбання, передачу чи збут вибухових речовин або вибухових пристроїв) (реєстр. № 7413 від 19 грудня 2017 року), поданий народними депутатами України Ляшком О.В. та іншими (далі – Законопроект).

Згідно із пояснювальною запискою метою Законопроекту є посилення відповідальності за носіння, зберігання, придбання, передачу чи збут вибухових речовин або вибухових пристроїв без передбаченого законом дозволу, у тому числі для їх використання у злочинній діяльності а також за використання будь-якої зброї, вибухових речовин та вибухових пристроїв у злочинній діяльності.

Крім зазначеного, метою законопроекту є забезпечення співмірності кримінального покарання ступеню тяжкості злочинів, що порушують встановлений законом порядок поведження зі зброєю.

Для досягнення зазначеної мети пропонується внести відповідні зміни до статті 263 Кримінального кодексу України.

Прийняття вказаного Законопроекту, за твердженням авторів, дозволить забезпечити комплексний, системний підхід до вирішення проблеми носіння, зберігання, придбання, передачі чи збуту вибухових речовин або вибухових пристроїв без передбаченого законом дозволу, а також незаконного поведження зі зброєю, придбаною з метою використання у злочинній діяльності (за умови прийняття Закону України «Про цивільну зброю і боєприпаси» (№ 1135-1).

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з наступного.

У Конституції України зазначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої

повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8). За приписом частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 3 Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Виключно законами України визначаються, зокрема, засади цивільно-правової відповідальності, діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями, та відповідальність за них (пункт 22 частини першої статті 92 Конституції України).

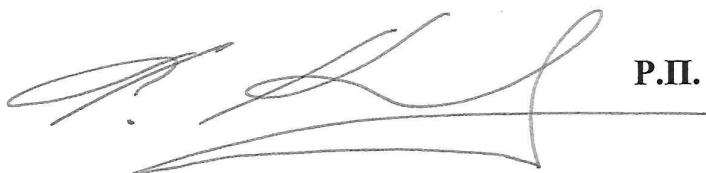
У Рішенні від 30 травня 2001 року № 7-рп/2001 Конституційний Суд України зазначив, що виключно законами України мають врегульовуватись засади цивільно-правової відповідальності (загальні підстави, умови, форми відповідальності тощо), підстави кримінальної, адміністративної та дисциплінарної відповідальності - діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями (основні ознаки правопорушень, що утворюють їх склад), та відповідальність за них. У такий спосіб Конституція України заборонила врегульовувати зазначені питання підзаконними нормативно-правовими актами та встановила, що лише Верховна Рада України у відповідному законі має право визначати, яке правопорушення визнається, зокрема, адміністративним правопорушенням чи злочином, та міру відповідальності за нього (абзац сьомий пункту 2 мотивувальної частини).

У своєму Рішенні від 12 лютого 2002 року № 3-рп/2002 Конституційний Суд України зазначив, що Конституція України як головне джерело національної правової системи є також базою поточного законодавства. Вона надає можливість урегулювання певних суспільних відносин на рівні законів, які конкретизують закріплені в Основному Законі положення (абзац перший підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини).

Зважаючи на зазначене, а також на те, що Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України), внесення запропонованих проектом Закону змін до чинного законодавства узгоджується з нормами Конституції України.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до статті 263 Кримінального кодексу України (щодо посилення відповідальності за носіння, зберігання, придбання, передачу чи збут вибухових речовин або вибухових пристроїв) (реєстр. № 7413 від 19 грудня 2017 року), поданий народними депутатами України Ляшком О.В. та іншими, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

Р.П. КНЯЗЕВИЧ